VN71.03750

...A LÊ-NIN

HAY

CHỦ NGHĨA ĐẾ QUỐC XÃ HỘI?

— KỶ NIỆM LẦN THỨ 100
NGÀY SINH LÊ-NIN VĨ ĐẠI

NHÀ XUẤT BẢN NGOẠI VĂN
BẮC-KINH

32(X)

CHỦ NGHĨA LÊ-NIN HAY CHỦ NGHĨA ĐẾ QUỐC XÃ HỘI?

—Kỷ niệm lần thứ 100 ngày sinh Lê-nin vĩ đại

THƯ VIỆN BỘ NGOẠI GIAO

Ban biên tập *Nhân dân nhật báo*, tạp chí *Cờ đỏ*, *Báo Quân giải phóng*

(Ngày 22-4-1970)

VN 3750
21

NHÀ XUẤT BẢN NGOẠI VĂN
BẮC-KINH—1970

In tại nước Cộng hòa nhân dân Trung-hoa

Lê-nin, người thầy vĩ đại
của cách mạng vô sản

Chủ nghĩa Lê-nin là Chủ nghĩa Mác trong thời đại đế quốc chủ nghĩa và cách mạng vô sản.

STA-LIN:

Nguyên lý của Chủ nghĩa Lê-nin

MỤC LỤC

I. NGỌN CỜ CHỦ NGHĨA LÊ-NIN LÀ VÔ ĐỊCH 1

II. CHUYÊN CHÍNH VÔ SẢN LÀ VẤN ĐỀ CĂN BẢN CỦA CHỦ NGHĨA LÊ-NIN 8

III. CUỘC ĐẢO CHÍNH PHẢN CÁCH MẠNG CỦA TẬP ĐOÀN PHẢN BỘI KHƠ-RÚT-SỐP — BƠ-RÊ-GIƠ-NÉP 12

IV. CHỦ NGHĨA XÃ HỘI TRÊN ĐẦU LƯỠI, CHỦ NGHĨA ĐẾ QUỐC TRÊN THỰC TẾ 26

V. CÁI "CHỦ NGHĨA BƠ-RÊ-GIƠ-NÉP" LÀ CHỦ NGHĨA BÁ QUYỀN CHÍNH CỐNG 34

VI. GIẤC MỘNG ĐẾ QUỐC LỚN CỦA BỌN XÉT LẠI LIÊN-XÔ 45

VII. NHÂN DÂN TOÀN THẾ GIỚI ĐOÀN KẾT LẠI, ĐẤU TRANH ĐỂ ĐÁNH ĐỔ ĐẾ QUỐC MỸ, BỌN XÉT LẠI LIÊN-XÔ VÀ BỌN PHẢN ĐỘNG CÁC NƯỚC 58

I. NGỌN CỜ CHỦ NGHĨA LÊ-NIN LÀ VÔ ĐỊCH

Ngày 22 tháng 4 năm nay là ngày sinh 100 năm của Lê-nin vĩ đại.

Những người mác-xít lê-nin-nít, giai cấp vô sản và nhân dân cách mạng trên toàn thế giới kỷ niệm ngày có ý nghĩa lịch sử này với tấm lòng tôn kính cao cả nhất đối với Lê-nin vĩ đại.

Sau khi Mác, Ăng-ghen từ trần, Lê-nin là vị lãnh tụ vĩ đại của phong trào cộng sản quốc tế, là người thầy vĩ đại của giai cấp vô sản và tất cả nhân dân bị áp bức trên toàn thế giới.

Lê-nin ra đời được một năm, tức năm 1871, thì nổ ra cuộc khởi nghĩa Công xã Pa-ri, đây là cuộc thử sức đầu tiên

của giai cấp vô sản nhằm lật đổ giai cấp tư sản. Khi Lê-nin bắt đầu hoạt động cách mạng, tức là hồi cuối thế kỷ 19, đầu thế kỷ 20, thế giới đã bước sang thời đại đế quốc chủ nghĩa và cách mạng vô sản. Trong cuộc đấu tranh chống chủ nghĩa đế quốc và chủ nghĩa cơ hội dưới mọi hình thức, đặc biệt là chống chủ nghĩa xét lại quốc tế thứ hai, Lê-nin đã kế thừa, bảo vệ và phát triển Chủ nghĩa Mác, đưa Chủ nghĩa Mác lên tới một giai đoạn mới, tức giai đoạn Chủ nghĩa Lê-nin. Đúng như Sta-lin đã nói: **"Chủ nghĩa Lê-nin là Chủ nghĩa Mác trong thời đại đế quốc chủ nghĩa và cách mạng vô sản."**(1)

Lê-nin đã phân tích những mâu thuẫn của chủ nghĩa đế quốc, vạch rõ qui luật của chủ nghĩa đế quốc, giải quyết hàng loạt vấn đề quan trọng về cách mạng vô sản trong thời đại đế quốc chủ nghĩa, giải quyết vấn đề chủ nghĩa xã hội **"Trước**

hết sẽ thắng trong một nước hoặc trong mấy nước".(2) Người đã trình bày rõ tư tưởng về giai cấp vô sản phải nắm quyền lãnh đạo trong cách mạng dân chủ tư sản, đồng thời lãnh đạo giai cấp vô sản Nga tiến hành cuộc tổng diễn tập—cuộc cách mạng năm 1905. Cuộc cách mạng xã hội chủ nghĩa tháng Mười vĩ đại do Lê-nin lãnh đạo, đã thực hiện sự chuyển biến căn bản từ thế giới cũ tư bản chủ nghĩa sang thế giới mới xã hội chủ nghĩa, mở ra một kỷ nguyên mới cho lịch sử loài người.

Sự cống hiến của Lê-nin đối với sự nghiệp cách mạng vô sản về mặt lý luận cũng như về mặt thực tiễn, thật vĩ đại vô cùng.

Sau khi Lê-nin từ trần, trong cuộc đấu tranh chống lại kẻ thù giai cấp trong và ngoài nước, cũng như trong cuộc đấu tranh chống bọn cơ hội hữu khuynh và "tả" khuynh trong Đảng, Sta-lin đã kế

thừa và bảo vệ sự nghiệp của Chủ nghĩa Lê-nin. Sta-lin đã lãnh đạo nhân dân Liên-xô tiếp tục tiến theo con đường xã hội chủ nghĩa, và đã giành được thắng lợi vĩ đại. Trong đại chiến thế giới thứ hai, dưới sự lãnh đạo của Sta-lin, nhân dân Liên-xô đã trở thành chủ lực đánh thắng bọn phát xít xâm lược, lập nên công trạng lớn lao muôn thuở trong lịch sử loài người.

Những người cộng sản và nhân dân Trung-quốc không bao giờ quên rằng, chính chúng ta đã tìm được con đường giải phóng ở Chủ nghĩa Lê-nin. Đồng chí Mao Trạch-Đông nói: **"Tiếng súng của cách mạng tháng Mười nổ vang đã đưa Chủ nghĩa Mác—Lê-nin đến với chúng ta." "Người Trung-quốc đã tìm được chân lý phổ biến tung ra bốn biển đều đúng, tức là Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, bộ mặt của Trung-quốc đã thay đổi."**(3) Đồng chí Mao Trạch-Đông nêu rõ: **"Nhân dân**

Trung-quốc luôn luôn coi cách mạng Trung-quốc là sự tiếp tục của cách mạng xã hội chủ nghĩa tháng Mười vĩ đại".(4)

Đồng chí Mao Trạch-Đông đã vận dụng lý thuyết của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin giải quyết một cách sáng tạo những vấn đề căn bản của cách mạng Trung-quốc, lãnh đạo nhân dân Trung-quốc tiến hành cuộc đấu tranh cách mạng và chiến tranh cách mạng lâu dài, quyết liệt, gian khổ và phức tạp nhất trong lịch sử cách mạng vô sản thế giới, giành được thắng lợi của cuộc cách mạng nhân dân ở Trung-quốc, một nước lớn phương Đông. Đây là một thắng lợi vĩ đại nhất của cách mạng vô sản thế giới sau cách mạng tháng Mười.

Hiện nay, chúng ta đang ở trong thời đại mới vĩ đại của cách mạng thế giới. Tình hình thế giới đã có sự biến đổi long trời lở đất so với hồi Lê-nin còn sống.

Bước phát triển của toàn bộ lịch sử thế giới đã chứng minh sự đúng đắn của học thuyết cách mạng của Lê-nin, và chứng minh ngọn cờ Chủ nghĩa Lê-nin là vô địch.

Song, lịch sử có gấp khúc. Cũng như sau khi Ăng-ghen từ trần, đã nảy sinh chủ nghĩa xét lại Béc-xtanh—Cau-sky, sau khi Sta-lin từ trần, lại nảy sinh chủ nghĩa xét lại Kho-rút-sốp—Bơ-rê-giơ-nép.

Kho-rút-sốp lên nắm quyền được 11 năm thì trong nội bộ tập đoàn xét lại xảy ra sự chia rẽ, Bơ-rê-giơ-nép lên thay chân Kho-rút-sốp, y lại trải qua hơn 5 năm, và hiện nay tại Liên-xô, chính là tên này chủ tọa việc "kỷ niệm" lần thứ 100 ngày sinh Lê-nin.

Lê-nin từng nói: **"Trong quá trình lịch sử, người ta luôn luôn thấy rằng kẻ thù của những lãnh tụ cách mạng có tiếng tăm trong những giai cấp bị áp bức, đều mưu lợi dụng tên tuổi**

các lãnh tụ đó sau khi họ đã quá cố, để lừa bịp các giai cấp bị áp bức.”(5)

Chính bọn phản bội Bơ-rê-giơ-nép đã đối xử với Lê-nin vĩ đại như thế đó. Trong cái gọi là *Luận cương kỷ niệm lần thứ 100 ngày sinh Lê-nin*, chúng đã công nhiên bóp méo một cách trắng trợn hình ảnh vĩ đại của Lê-nin, người thầy cách mạng vô sản, dùng những món hàng lậu xét lại của chúng giả mạo Chủ nghĩa Lê-nin. Núp dưới lớp ngụy trang “kỷ niệm” Lê-nin, thực ra chúng đã mạo danh Lê-nin để ráo riết thi hành chủ nghĩa đế quốc xã hội, chủ nghĩa phát xít xã hội và chủ nghĩa quân phiệt xã hội của chúng. Đó là sự lăng nhục thậm tệ đối với Lê-nin!

Triệt để vạch mặt bọn phản bội xét lại Liên-xô đã phản bội Chủ nghĩa Lê-nin, vạch trần bản chất giai cấp của đế quốc xã hội xét lại Liên-xô, vạch rõ qui luật lịch sử của chủ nghĩa đế quốc xã hội tất

nhiên cũng sẽ bị diệt vong như chủ nghĩa đế quốc tư bản, đẩy mạnh hơn nữa cuộc đấu tranh vĩ đại của nhân dân thế giới chống đế quốc Mỹ, bọn xét lại Liên-xô và bọn phản động các nước, đó là nhiệm vụ chiến đấu hiện nay của chúng ta. Đó cũng là ý nghĩa trọng đại của việc chúng ta kỷ niệm lần thứ 100 ngày sinh Lê-nin vĩ đại.

II. CHUYÊN CHÍNH VÔ SẢN LÀ VẤN ĐỀ CĂN BẢN CỦA CHỦ NGHĨA LÊ-NIN

Trong khi đấu tranh chống chủ nghĩa cơ hội và chủ nghĩa xét lại, Lê-nin đã nhiều lần nêu rõ: vấn đề căn bản của cách mạng vô sản là dùng bạo lực cướp chính quyền, đập tan bộ máy nhà nước tư sản, lập nên nền chuyên chính vô sản.

Lê-nin nói: "**Nhà nước tư sản không thể nhường chỗ cho Nhà nước**

vô sản (chuyên chính vô sản) bằng con đường «tự tiêu vong» được, mà theo quy luật chung thì chỉ có thể bằng một cuộc cách mạng bạo lực thôi."(6)

Lê-nin còn nói: Học thuyết của Mác về chuyên chính vô sản **"gắn chặt với toàn bộ học thuyết của ông về vai trò cách mạng của giai cấp vô sản trong lịch sử. Biểu hiện tối cao của vai trò ấy là chuyên chính vô sản".**(7)

Thắng lợi của cách mạng tháng Mười do Lê-nin lãnh đạo, là thắng lợi của học thuyết về cách mạng vô sản và chuyên chính vô sản của Chủ nghĩa Mác. Con đường cách mạng tháng Mười là con đường giai cấp vô sản giành được chuyên chính vô sản bằng cách mạng bạo lực.

Trước và sau cách mạng tháng Mười, Lê-nin đã tổng kết thực tiễn cách mạng mới. Phát triển thêm một bước học

thuyết về chuyên chính vô sản của Chủ nghĩa Mác. Người nêu rõ: cách mạng xã hội chủ nghĩa **"là cả một thời đại xung đột giai cấp kịch liệt",**(8) **"nếu thời đại này chưa chấm dứt, thì tất nhiên những kẻ bóc lột vẫn ôm ấp giấc mộng phục hồi, và sẽ biến giấc mộng ấy thành hành động phục hồi".**(9) Bởi vậy, Lê-nin nhận định rằng, chuyên chính vô sản **"là tất yếu không những cho giai cấp vô sản sau khi đã lật đổ giai cấp tư sản, mà còn cho suốt cả thời kỳ lịch sử từ chế độ tư bản chủ nghĩa sang «xã hội không giai cấp» tức là chủ nghĩa cộng sản".**(10)

Hôm nay, nhân dịp kỷ niệm lần thứ 100 ngày sinh Lê-nin, ôn lại những tư tưởng sáng ngời trên đây của Lê-nin, là việc có ý nghĩa hiện thực cực kỳ quan trọng.

Mọi người đều biết, chính trong vấn đề căn bản là cách mạng vô sản và chuyên

chính vô sản, tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô đã phản bội Chủ nghĩa Lê-nin, phản bội cách mạng tháng Mười.

Ngay từ khi bộ mặt xét lại của Khơ-rút-sốp mới bộc lộ, đồng chí Mao Trạch-Đông đã nêu ra một cách sắc bén rằng: **"Tôi thấy có hai «lưỡi dao»: một là Lê-nin, hai là Sta-lin. Hiện nay, lưỡi dao Sta-lin, người Nga đã vứt bỏ." "Lưỡi dao Lê-nin phải chăng nay cũng bị một số người lãnh đạo Liên-xô vứt bỏ phần nào? Tôi thấy cũng đã bị vứt bỏ khá nhiều rồi. Cách mạng tháng Mười còn có tác dụng nữa không? Có được coi là mẫu mực của các nước nữa không? Trong bản báo cáo tại đại hội đại biểu lần thứ 20 của Đảng cộng sản Liên-xô, Khơ-rút-sốp nói, có thể qua con đường nghị viện để giành lấy chính quyền, việc đó có nghĩa là, các nước có thể không noi gương cách**

mạng tháng Mười nữa. Cái cửa ấy đã mở, thì về cơ bản, Chủ nghĩa Lê-nin đã bị vứt bỏ."(11)

III. CUỘC ĐẢO CHÍNH PHẢN CÁCH MẠNG CỦA TẬP ĐOÀN PHẢN BỘI KHƠ-RÚT-SỐP—BƠ-RÊ-GIƠ-NÉP

Vì sao Liên-xô, nước xã hội chủ nghĩa đầu tiên trên thế giới, lại xuất hiện sự phục hồi chủ nghĩa tư bản và trở thành đế quốc xã hội? Chúng ta xem xét vấn đề theo quan điểm của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, nhất là theo lý thuyết của đồng chí Mao Trạch-Đông về tiếp tục làm cách mạng dưới nền chuyên chính vô sản, thì có thể hiểu được rằng đó chính là con đẻ của cuộc đấu tranh giai cấp ở trong nước Liên-xô, là hậu quả của một dúm cầm quyền đi con đường tư bản trong Đảng Liên-xô đã cướp quyền lãnh đạo

Đảng và Nhà nước, cũng tức là hậu quả của giai cấp tư sản Liên-xô đã đoạt lấy chính quyền vô sản. Đồng thời, đó cũng là hậu quả của bọn đế quốc quốc tế thông qua tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô thi hành chính sách "diễn biến hòa bình" tại Liên-xô để cứu vãn cho chúng khỏi bị diệt vong.

Đồng chí Mao Trạch-Đông nêu rõ: **"Xã hội xã hội chủ nghĩa là một giai đoạn lịch sử khá dài. Trong giai đoạn lịch sử xã hội chủ nghĩa này, còn có giai cấp, mâu thuẫn giai cấp và đấu tranh giai cấp, còn có sự đấu tranh giữa hai con đường xã hội chủ nghĩa và tư bản chủ nghĩa, còn có nguy cơ phục hồi chủ nghĩa tư bản."**(12)

Cuộc đấu tranh giai cấp trong xã hội xã hội chủ nghĩa vẫn tập trung vào vấn đề chính quyền. Đồng chí Mao Trạch-Đông nêu rõ: **"Những kẻ đại diện cho giai cấp tư sản chui vào trong Đảng,**

chính quyền, quân đội và các giới văn hóa, là bọn xét lại phản cách mạng, một khi thời cơ chín muồi, chúng sẽ cướp chính quyền, biến chuyên chính vô sản thành chuyên chính tư sản."(13)

Sau cách mạng tháng Mười, ở Liên-xô giai cấp tư sản tuy đã bị lật đổ, song giai cấp và đấu tranh giai cấp vẫn luôn luôn tồn tại. Sta-lin đã từng thanh trừ một số rất đông đại diện của giai cấp tư sản phản cách mạng chui vào trong Đảng, như Tờ-rốt-ski, Di-nô-vi-ép, Ca-mê-nép, Ra-đếch, Bu-kha-rin, Ry-cốp v.v., chính điều đó chứng tỏ đấu tranh giai cấp vẫn luôn luôn diễn ra gay gắt, chứng tỏ nguy cơ phục hồi chủ nghĩa tư bản vẫn luôn luôn tồn tại.

Liên-xô là nhà nước chuyên chính vô sản đầu tiên, còn thiếu kinh nghiệm trong vấn đề phải làm thế nào để củng cố nền chuyên chính vô sản, tránh khỏi sự phục

hồi chủ nghĩa tư bản. Trong tình hình đó, sau khi Sta-lin từ trần, Khơ-rút-sốp, kẻ cầm quyền đi con đường tư bản ẩn núp trong Đảng cộng sản Liên-xô, dùng mánh khóe tấn công bất ngờ tung ra bản "báo cáo bí mật" phỉ báng thâm độc Sta-lin, và giở mọi thủ đoạn nham hiểm, xảo quyệt đã cướp quyền lãnh đạo Đảng và Nhà nước Liên-xô. Đây là cuộc đảo chính phản cách mạng biến chuyên chính vô sản thành chuyên chính tư sản, là cuộc đảo chính phản cách mạng lật đổ chủ nghĩa xã hội, phục hồi chủ nghĩa tư bản.

Bơ-rê-giơ-nép là kẻ đồng mưu với Khơ-rút-sốp trong cuộc đảo chính phản cách mạng, sau đó hắn lại thay chân Khơ-rút-sốp. Việc hắn lên cầm quyền, thực chất là tiếp tục cuộc đảo chính phản cách mạng của Khơ-rút-sốp. Bơ-rê-giơ-nép tức là Khơ-rút-sốp thứ hai.

Đồng chí Mao Trạch-Đông nêu rõ: **"Bọn xét lại lên cầm quyền cũng tức**

là giai cấp tư sản lên cầm quyền."(14)
"Chuyên chính ở Liên-xô hiện nay là chuyên chính tư sản, chuyên chính đại tư sản, chuyên chính kiểu phát xít Đức, chuyên chính kiểu Hít-le."(15)

Luận đoán sáng suốt của đồng chí Mao Trạch-Đông đã vạch ra hết sức sâu sắc thực chất giai cấp và nguồn gốc xã hội của đế quốc xã hội xét lại Liên-xô, nêu rõ bản chất phát xít của chúng.

Sau khi tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô cướp quyền lãnh đạo Đảng và Nhà nước Liên-xô, tầng lớp đặc quyền tư sản Liên-xô đã bành trướng rất mạnh quyền lực chính trị và kinh tế của chúng, chiếm địa vị thống trị trong Đảng, chính quyền, quân đội cũng như trong các lĩnh vực kinh tế, văn hóa, đồng thời tầng lớp đặc quyền đó đã hình thành giai cấp tư sản lũng đoạn quan liêu, tức giai cấp đại tư sản kiểu mới, nắm toàn bộ guồng máy Nhà nước và chi phối toàn bộ của cải xã hội.

Giai cấp tư sản lũng đoạn quan liêu kiểu mới đó lợi dụng chính quyền Nhà nước do chúng kiểm soát, biến chế độ sở hữu xã hội chủ nghĩa thành chế độ sở hữu của những kẻ cầm quyền đi con đường tư bản, biến kinh tế xã hội chủ nghĩa thành kinh tế tư bản chủ nghĩa và kinh tế tư bản lũng đoạn nhà nước. Chúng mạo danh "nhà nước" trắng trợn cướp đoạt ngân khố, dùng mọi thủ đoạn tùy tiện chiếm đoạt thành quả lao động của nhân dân Liên-xô để sống xa hoa trụy lạc, tác oai tác quái.

Giai cấp tư sản lũng đoạn quan liêu kiểu mới đó là giai cấp tư sản biến **giấc mộng phục hồi** thành **hành động phục hồi.** Chúng đàn áp những người con anh hùng của cách mạng tháng Mười, lại cưỡi đầu cưỡi cổ nhân dân các dân tộc Liên-xô một lần nữa, dựng nên cái triều đình cổn con phản cách mạng của chúng. Vì vậy, chúng hết sức phản động, hết

VN 3750
71

sức thù hằn nhân dân, hết sức sợ hãi nhân dân.

Giai cấp tư sản lũng đoạn quan liêu kiểu mới đó, cũng như tất cả các giai cấp phản động suy tàn, đầy dẫy mâu thuẫn nội bộ. Chúng câu kết với nhau, hục hặc nhau, chèn ép nhau để cố sống cố chết giữ lấy quyền lực đã cướp được. Càng gặp khó khăn, cuộc đấm đá công khai hay ngầm ngầm giữa chúng với nhau lại càng dữ dội.

Giai cấp tư sản lũng đoạn quan liêu kiểu mới đó, vì muốn vơ vét lợi nhuận tối đa, và duy trì ách thống trị phản động, cho nên đi đôi với việc bóc lột và áp bức nhân dân trong nước, chúng nhất định phải điên cuồng tiến hành xâm lược và bành trướng, gia nhập hàng ngũ đế quốc quốc tế phân chia thế giới, thi hành chính sách đế quốc xã hội hết sức hung tàn.

Giai cấp tư sản lũng đoạn quan liêu kiểu mới đó là cơ sở giai cấp của đế quốc

xã hội xét lại Liên-xô. Hiện nay tên tổng đại diện của giai cấp đó chính là Bơ-rê-giơ-nép. Hắn đã điên cuồng thi hành và phát triển chủ nghĩa xét lại Khơ-rút-sốp, và đang hoàn thành sự diễn biến từ phục hồi chủ nghĩa tư bản đến chủ nghĩa đế quốc xã hội bắt đầu từ thời Khơ-rút-sốp cầm quyền.

Sau khi lên cầm quyền, Bơ-rê-giơ-nép đã đẩy mạnh toàn diện cái gọi là "chế độ kinh tế mới", khẳng định về mặt pháp lý nguyên tắc lợi nhuận tư bản chủ nghĩa, tăng cường sự bóc lột của bọn đầu sỏ lũng đoạn quan liêu đối với nhân dân lao động. Chúng vơ vét tàn bạo, sống chết mặc bay, thi hành chính sách của Hít-le "đại bác thay bơ", đẩy mạnh quân sự hóa nền kinh tế quốc dân để đáp ứng nhu cầu của đế quốc xã hội tăng cường quân bị, sửa soạn chiến tranh.

Hành động ngang ngược của tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô làm cho sức sản

xuất xã hội bị phá hoại rất nặng, gây nên hậu quả nghiêm trọng. Công nghiệp thụt lùi, nông nghiệp giảm mức, chăn nuôi sa sút, nạn lạm phát xuất hiện, tình hình cung cấp trở nên căng thẳng, trên thị trường nhà nước hàng hóa rất khan hiếm, nhân dân lao động ngày càng nghèo túng. Bọn phản bội xét lại Liên-xô không những đã phung phí rất nhiều của cải của nhân dân Liên-xô dành dụm được trong mấy chục năm lao động cần cù, mà còn khúm núm ngửa tay vay nợ của Tây Đức là nước thua trận năm xưa, thậm chí chúng đã bán rẻ tài nguyên của đất nước, rước bọn tư bản lũng đoạn Nhật vào Si-bê-ri. Nền kinh tế Liên-xô ngày nay đã lâm vào cơn khủng hoảng không sao giải thoát được. Là những người bạn của nhân dân Liên-xô, nhân dân Trung-quốc chúng ta và nhân dân thế giới vô cùng căm phẫn trước hành động của bọn phản bội xét lại Liên-xô đã chà đạp quê

hương của Chủ nghĩa Lê-nin đến như vậy, đồng thời thông cảm sâu sắc với đông đảo nhân dân Liên-xô đang phải chịu mọi tai họa của sự phục hồi toàn diện chế độ tư bản chủ nghĩa.

Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô trước kia nói rằng, "ở Liên-xô chuyên chính vô sản không cần thiết nữa", Liên-xô "đã trở thành nhà nước toàn dân".(16) Hiện nay, chúng lại tự vả vào mồm rằng, "nhà nước toàn dân tiếp tục sự nghiệp của chuyên chính vô sản",(17) rằng "nhà nước toàn dân" và "nhà nước chuyên chính vô sản" là "cùng một loại".(18) Chúng còn kêu gào phải "tăng cường sự lãnh đạo của Đảng", "tăng cường kỷ luật", "tăng cường tập trung", v.v. Vừa là "nhà nước toàn dân", lại vừa là "chuyên chính vô sản", vá víu bừa hai khái niệm hoàn toàn chống đối với nhau, chẳng qua là để lừa bịp quần chúng, che đậy nền chuyên chính đại tư sản. "Sự

lãnh đạo của Đảng" mà chúng nói đây, chính là sự kiểm soát chính trị của một dúm đầu sỏ phát xít xã hội đối với đông đảo đảng viên và quần chúng. "Kỷ luật" mà chúng nói đây, chính là sự đàn áp đối với tất cả những người bất mãn với ách thống trị của chúng. "Tập trung" mà chúng nói đây, chính là tập trung hơn nữa mọi quyền lực chính trị, kinh tế, quân sự vào tay bọn chúng. Nói tóm lại, chúng trương những chiêu bài đó ra đều nhằm tăng cường chuyên chính phát xít và chuẩn bị cho cuộc chiến tranh xâm lược.

Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô sa lầy trong tình cảnh khốn đốn cả trong lẫn ngoài, đang ngày càng trắng trợn dựa vào bạo lực phản cách mạng để duy trì ách thống trị phản động của chúng phản bội Lê-nin, phản bội cách mạng tháng Mười. Ở Liên-xô ngày nay, bọn mật vụ và chỉ điểm mặc sức làm càn, những

đạo luật phản động được tung ra liên tiếp. Cách mạng bị coi là có tội, nhà tù giam cầm những người oan uổng khắp trong nước, còn phản cách mạng thì được thưởng, lũ phản bội đường hoàng chúc tụng lẫn nhau. Rất nhiều người cách mạng và người vô tội bị giam cầm trong trại tập trung và trong cái gọi là "nhà thương điên". Thậm chí tập đoàn xét lại Liên-xô đã huy động xe tăng và xe bọc thép đàn áp man rợ sự phản kháng của nhân dân.

Lê-nin từng nêu rõ: **"Không có nơi nào trên thế giới mà sự áp bức lại đè nặng trên đa số dân cư trong nước như ở Nga"**, trừ người Nga ra còn tất cả những người khác đều bị tước quyền, **"vì họ là những người khác dân tộc".**(19) **"Tình hình đó đã làm cho trong lòng những dân tộc bị mất hết mọi quyền lợi chất chứa một mối thù sâu sắc nhất đối với các vua**

chúa”.(20) Hiện nay, sa hoàng mới xét lại Liên-xô đã lặp lại chính sách áp bức dân tộc của sa hoàng cũ, đè nén và hãm hại các dân tộc ít người bằng những thủ đoạn thâm độc như phân biệt đối xử, dồn đi nơi khác, phân hóa, giam cầm v.v. lại biến Liên-xô thành **“nhà tù của các dân tộc”.**(21)

Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô thi hành toàn diện chuyên chính tư sản trong cả lĩnh vực hình thái ý thức. Chúng điên cuồng chà đạp và bóp nghẹt tư tưởng và văn hóa xã hội chủ nghĩa của giai cấp vô sản, mở lối cho tư tưởng và văn hóa tư sản hết sức thối nát lan tràn khắp nơi như thác lũ. Chúng ra sức cổ động cho chủ nghĩa quân phiệt, chủ nghĩa sô-vanh dân tộc và chủ nghĩa chủng tộc, biến văn học nghệ thuật thành công cụ thi hành chủ nghĩa đế quốc xã hội.

Kịch liệt lên án ách thống trị đen tối của chế độ sa hoàng hồi ấy, Lê-nin từng

viết: Sự tàn bạo của cảnh sát, sự khủng bố dã man, sự đồi trụy về tinh thần **"đã dẫn đến mực độ tột cùng của nó, đã khiến cho đá cũng phải chảy mồ hôi"!**(22) Mọi người hãy so sánh ách thống trị của tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô với chế độ sa hoàng mà năm xưa Lê-nin đã lên án kịch liệt.

Cuộc đảo chính phản cách mạng của tập đoàn phản bội Khơ-rút-sốp—Bơ-rê-giơ-nép đã đóng vai trò mà tất cả bọn đế quốc và bọn phản động đều không làm nổi. Đúng như Sta-lin đã nói: **"Pháo đài rất dễ bị phá từ bên trong."**(23) Sự vũ trang can thiệp của 14 nước, hành động phiến loạn của bọn bạch vệ, cuộc tấn công của mấy triệu quân Hít-le, mọi hoạt động phá hoại, lật đổ, phong tỏa và bao vây của đế quốc, đều không phá nổi pháo đài xã hội chủ nghĩa, thế mà một dúm phản bội này đã từ bên trong chiếm được nó. Tập đoàn Khơ-rút-sốp—Bơ-

rê-giơ-nép là những tên phản bội lớn nhất trong lịch sử phong trào cộng sản quốc tế, là những kẻ tội lỗi tày đình đối với lịch sử, không thể dung tha được.

IV. CHỦ NGHĨA XÃ HỘI TRÊN ĐẦU LƯỠI, CHỦ NGHĨA ĐẾ QUỐC TRÊN THỰC TẾ

Trong khi phê phán bọn phản bội quốc tế thứ hai, Lê-nin đã nêu rõ: bọn chúng là **"chủ nghĩa xã hội trên đầu lưỡi, chủ nghĩa đế quốc trên thực tế, tức chủ nghĩa cơ hội đã trở thành chủ nghĩa đế quốc".**(24)

Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô cũng từ chỗ chủ nghĩa xét lại trở thành chủ nghĩa đế quốc xã hội. Chỉ khác nhau ở chỗ, bọn đế quốc xã hội quốc tế thứ hai như lũ Cau-sky còn chưa nắm được chính quyền nhà nước, mà chỉ phục vụ

cho chủ nghĩa đế quốc bản xứ, kiếm chác chút ít trong số siêu lợi nhuận đã cướp bóc được của nhân dân nước khác. Còn bọn đế quốc xã hội xét lại Liên-xô thì dựa vào chính quyền nhà nước mà chúng đã cướp được để trực tiếp cướp bóc và nô dịch nhân dân nước khác.

Kinh nghiệm lịch sử là: một nước xã hội chủ nghĩa khi chính quyền đã bị tập đoàn xét lại cướp mất, thì sẽ trở thành chủ nghĩa đế quốc xã hội như Liên-xô, hay là trở thành nước phụ thuộc hoặc thuộc địa như Tiệp-khắc và Mông-cổ. Giờ đây, mọi người có thể thấy rõ: thực chất của tập đoàn phản bội Khơ-rút-sốp—Bơ-rê-giơ-nép lên nắm quyền, là biến nước xã hội chủ nghĩa do Lê-nin và Sta-lin sáng lập thành nước bá chủ đế quốc xã hội.

Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô ngoài miệng nói Chủ nghĩa Lê-nin, chủ nghĩa xã hội, chủ nghĩa quốc tế vô sản, nhưng lại giở trò đế quốc chính cống.

Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô ngoài miệng nói đối xử với cái gọi là "các nước anh em" của chúng bằng "chủ nghĩa quốc tế", thực tế thì dùng những gông cùm như "Khối hiệp ước Vác-xô-vi", "Hội đồng tương trợ kinh tế" để giam cầm một số nước Đông Âu và Mông-cổ trong hàng rào giây thép gai gọi là "khối cộng đồng xã hội chủ nghĩa", rồi tùy ý cắt xẻo những nước đó. Bọn phản bội xét lại Liên-xô lợi dụng địa vị bá chủ của chúng, áp dụng những cái nào là "phân công quốc tế", "sản xuất chuyên nghiệp hóa" và "kinh tế nhất thể hóa", buộc nền kinh tế quốc dân của những nước đó thích ứng với nhu cầu của chúng, biến những nước đó thành thị trường tiêu thụ, nhà máy gia công phụ thuộc, vườn cây ăn quả, vườn rau và bãi chăn nuôi của chúng, để chúng bóc lột siêu kinh tế một cách ghê tởm.

Chúng giở thủ đoạn ngang ngược nhất và hung ác nhất để kiểm soát nghiêm

ngặt những nước đó, đóng nhiều quân đội tại những nước đó, thậm chí còn công nhiên đưa vào mấy chục vạn quân, đặt Tiệp-khắc dưới gót sắt của chúng, lập chính quyền bù nhìn dưới lưỡi lê. Cũng như bọn sa hoàng cũ mà Lê-nin đã kịch liệt lên án, bọn phản bội này hoàn toàn **"đặt những quan hệ của mình với các nước láng giềng trên nguyên tắc đặc quyền của chế độ nông nô".**(25)

Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô ngoài miệng nói "viện trợ" các nước Á, Phi và Mỹ la-tinh, song thực tế, dưới chiêu bài "viện trợ", chúng cố đặt một số nước vùng này vào phạm vi thế lực của chúng, để tranh giành vùng trung gian với đế quốc Mỹ. Qua việc xuất cảng vũ khí, tiền vốn và buôn bán không bình đẳng, bọn xét lại Liên-xô đã cướp bóc của cải và can thiệp vào công việc nội bộ của những nước đó, đồng thời chờ dịp đoạt lấy những căn cứ quân sự.

Lê-nin nêu rõ: "**ngoài nhiều động cơ «cũ» của chính sách thực dân, tư bản tài chính lại thêm vào động cơ đấu tranh để giành các nguồn nguyên liệu, để xuất khẩu tư bản, để giành những «phạm vi ảnh hưởng»... sau cùng là để có lãnh thổ kinh tế nói chung.**"(26) Bọn đế quốc xã hội xét lại Liên-xô chính đang trượt theo quỹ đạo đó của chủ nghĩa đế quốc tư bản.

Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô ngoài miệng thì nói, "hoàn toàn ủng hộ" cuộc đấu tranh cách mạng của các nước, trên thực tế, chúng lại câu kết với mọi thế lực phản động nhất trên thế giới, phá hoại cuộc đấu tranh cách mạng của nhân dân các nước. Chúng điên cuồng chửi rủa quần chúng cách mạng trong các nước tư bản là những "phần tử cực đoan", "bọn côn đồ", phân hóa và làm tan rã phong trào nhân dân của những nước đó.

Chúng cấp tiền, cấp súng, trực tiếp giúp đỡ bọn phản động các nước In-đô-nê-xi-a, Ấn-độ v.v. tàn sát những người cách mạng, rắp tâm dập tắt ngọn lửa đấu tranh võ trang của nhân dân Á, Phi và Mỹ la-tinh, đàn áp phong trào giải phóng dân tộc. Cũng như đế quốc Mỹ, chúng đã trở thành tên sen đầm quốc tế.

Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô ngoài miệng thì nói tán thành "cuộc đấu tranh chống đế quốc", đôi khi cũng chửi Mỹ một vài câu, trên thực tế chúng cũng như đế quốc Mỹ đều là bọn đế quốc cá mập hòng làm chúa tể thế giới. Cái gọi là "chống" Mỹ của bọn xét lại Liên-xô, hoàn toàn khác hẳn với cuộc đấu tranh chống đế quốc Mỹ của nhân dân các nước. Nhằm phân chia lại thế giới, bọn xét lại Liên-xô vừa tranh giành vừa câu kết với đế quốc Mỹ. Những hành động của bọn xét lại Liên-xô trước hàng loạt vấn đề quan trọng như: vấn đề Đức,

vấn đề Trung Đông, vấn đề Đông Nam Á, vấn đề Nhật, vấn đề vũ khí hạt nhân v.v. đều là những tang chứng của chúng vừa tranh giành vừa câu kết với đế quốc Mỹ. Cả hai bọn đều thi hành chính trị cường quyền của đế quốc, hy sinh quyền lợi của nhân dân các nước. Sự thỏa hiệp nào đó giữa bọn xét lại Liên-xô và đế quốc Mỹ cũng chẳng qua là hiện tượng tạm thời giữa bọn cướp với nhau thôi.

Lê-nin nêu rõ: **"Chủ nghĩa quân phiệt hiện đại là kết quả của chủ nghĩa tư bản."**(27) Chiến tranh hiện đại **"nảy sinh ra từ bản chất của chủ nghĩa đế quốc".**(28)

Sau khi lên nắm quyền, Bơ-rê-giơ-nép ngày càng trượt xa trên con đường quân phiệt. Chúng thừa kế phương châm chiến lược quân sự lòe bịp hạt nhân của Khơ-rút-sốp, ra sức phát triển tên lửa hạt nhân, đồng thời ráo riết khuếch trương quân bị thông thường, tăng cường

về mọi mặt lục quân, hải quân và không quân, thi hành "chính sách pháo hạm" của bọn đế quốc trên toàn thế giới.

Về vấn đề chiến tranh, trước kia, Khơ-rút-sốp đã rêu rao luận điệu giả dối gọi là thế giới "không có vũ khí, không có quân đội, không có chiến tranh", để lấp liếm việc khuếch trương quân bị, sửa soạn chiến tranh thực sự. Hiện nay, bọn Bơ-rê-giơ-nép đã đổi giọng đôi chút, cố sống cố chết khuấy động cơn cuồng nhiệt chiến tranh, la lối inh ỏi rằng, tình hình thế giới hiện nay "đang ấp ủ nguy cơ nổ ra cuộc đại chiến thế giới mới",(29) chúng công nhiên đe dọa sẽ "tấn công trước để đè bẹp đối phương", quảng cáo nào là "tên lửa chiến lược" của chúng "có thể tiêu diệt bất cứ mục tiêu gì ở bất cứ nơi nào".(30) Chúng càng điên cuồng tăng thêm chi phí quân sự, ráo riết động viên và chuẩn bị chiến tranh xâm lược, mưu mô tấn công chớp nhoáng kiểu Hít-le.

Tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô đã dùng cách tấn công bất ngờ chiếm đóng Tiệp-khắc, xâm phạm vùng đảo Trân-bảo và vùng Thê-lê-kho-thi v.v. lãnh thổ Trung-quốc, đồng thời đe dọa hạt nhân đối với Trung-quốc, điều đó đã phơi trần lõa lồ tính chất xâm lược và phiêu lưu của bọn đế quốc xã hội xét lại Liên-xô. Cũng như đế quốc Mỹ, một dúm đầu sỏ đế quốc xã hội xét lại Liên-xô đã trở thành tên thủ phạm sửa soạn gây chiến tranh thế giới nữa.

V. CÁI "CHỦ NGHĨA BƠ-RÊ-GIƠ-NÉP" LÀ CHỦ NGHĨA BÁ QUYỀN CHÍNH CỐNG

Để tiến thêm bước nữa thi hành chính sách xâm lược và bành trướng của chủ nghĩa đế quốc xã hội, tập đoàn phản bội Bơ-rê-giơ-nép đã phát triển chủ nghĩa

xét lại Khơ-rút-sốp, nặn ra một mớ "lý thuyết" phát xít mang nhãn hiệu "chủ nghĩa Bơ-rê-giơ-nép".

Bây giờ chúng ta hãy xem cái "chủ nghĩa Bơ-rê-giơ-nép" thực sự là món hàng gì.

Một là, "thuyết chủ quyền có hạn". Bọn Bơ-rê-giơ-nép nói, bảo vệ cái gọi là "quyền lợi xã hội chủ nghĩa" của chúng tức là bảo vệ "chủ quyền tối cao".(31) Chúng công nhiên rùm beng rằng, bọn xét lại Liên-xô có thể quyết định vận mệnh của nước khác, "gồm cả vận mệnh chủ quyền của nước đó".(32)

"Quyền lợi xã hội chủ nghĩa" gì! Chính các ngươi đã lật đổ chế độ xã hội chủ nghĩa ở Liên-xô, đồng thời còn thi hành đường lối xét lại nhằm phục hồi chủ nghĩa tư bản tại một số nước Đông Âu và Mông-cổ. Cái "quyền lợi xã hội chủ nghĩa" mà các ngươi nêu ra, chỉ là quyền lợi của đế quốc xã hội xét lại Liên-

xô, quyền lợi của chủ nghĩa thực dân. Các người đã chụp cái "chủ quyền tối cao" của một tên bá chủ lên đầu nhân dân các nước khác, nghĩa là chủ quyền của các nước khác chỉ "có hạn" thôi, còn quyền lực của các người chi phối các nước khác thì "vô hạn". Đó cũng tức là, các người có quyền sắp đặt các nước khác, các nước khác không có quyền phản đối các người; các người có quyền xẻo cắt các nước khác, các nước khác không có quyền chống lại các người. Hít-le từng điên cuồng gào thét rằng y "có quyền thống trị người khác".(33) Bọn Đa-lét cũng tuyên truyền rùm beng rằng chủ quyền dân tộc "đã trở thành quan niệm cũ rích",(34) mà phải dùng cái gọi là "chủ quyền liên hiệp" để thay thế cho "chủ quyền của một nước".(35) Qua những điều kể trên thì chúng ta thấy "thuyết chủ quyền có hạn" của Bơ-rê-

giơ-nép, chỉ là lặp lại những luận điệu của bọn đế quốc điên cuồng.

Hai là, "thuyết chuyên chính quốc tế". Bọn Bơ-rê-giơ-nép rêu rao rằng, chúng có quyền "lấy việc viện trợ quân sự cho các nước anh em để xóa bỏ sự đe dọa đối với chế độ xã hội chủ nghĩa".(36) Chúng nói: "Lê-nin đã nhìn thấy trước" sự phát triển của lịch sử "sẽ biến chuyên chính vô sản từ chuyên chính ở một nước trở thành chuyên chính quốc tế có ảnh hưởng quyết định đối với toàn bộ nền chính trị thế giới".(37)

Bọn phản bội này đã hoàn toàn xuyên tạc tư tưởng của Lê-nin.

Trong *Bản thảo đề cương vấn đề dân tộc và thuộc địa*, Lê-nin từng bàn tới việc **"biến chuyên chính vô sản từ chuyên chính ở một nước (tồn tại trong một nước, và không thể quyết định chính trị toàn thế giới) thành chuyên chính quốc tế (chuyên chính**

vô sản ít nhất ở vài nước tiên tiến, có ảnh hưởng quyết định đối với chính trị toàn thế giới)". (38) Ở đây, ý của Lê-nin là kiên trì chủ nghĩa quốc tế vô sản, tuyên truyền cách mạng vô sản thế giới. Nhưng tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô đã công nhiên xuyên tạc tinh thần cách mạng vô sản trong đoạn này của Lê-nin, trắng trợn nặn ra cái gọi là "thuyết chuyên chính quốc tế" để làm căn cứ "lý luận" cho chúng tiến hành can thiệp và chiếm đóng quân sự đối với một số nước Đông Âu và Mông-cổ. Cái "chuyên chính quốc tế" mà các người nêu ra, chính là nhằm đặt các nước khác dưới ách thống trị và nô dịch của sa hoàng mới. Chẳng lẽ trương cái chiêu bài "viện trợ các nước anh em", thì các người có thể dùng lực lượng quân sự đi hiếp đáp một nước khác? Có thể tùy tiện đưa quân đội của các người đi hoành hành ngang ngược ở một nước khác hay sao? Các người

trương lá cờ "liên quân" xâm nhập Tiệp-khắc có khác gì năm xưa liên quân 8 nước tấn công Trung-quốc, 14 nước vũ trang can thiệp Liên-xô, đế quốc Mỹ kéo "16 nước" xâm lược Triều-tiên!

Ba là, "thuyết cộng đồng xã hội chủ nghĩa". Bọn Bơ-rê-giơ-nép rêu rao rằng "cộng đồng xã hội chủ nghĩa là một khối không thể tách rời được",(39) phải tăng cường "hành động thống nhất" của "khối cộng đồng xã hội chủ nghĩa".(40)

"Khối cộng đồng xã hội chủ nghĩa" gì! Đó chỉ là biệt hiệu của nước đế quốc thực dân do các người làm chính quốc đó thôi. Mối quan hệ giữa các nước xã hội chủ nghĩa chân chính, dù là nước lớn hay nước nhỏ, đều phải xây dựng trên cơ sở Chủ nghĩa Mác—Lê-nin, xây dựng trên cơ sở những nguyên tắc hoàn toàn bình đẳng, tôn trọng sự toàn vẹn lãnh thổ, tôn trọng chủ quyền nhà nước và độc lập, không can thiệp vào công việc

nội bộ của nhau, xây dựng trên cơ sở những nguyên tắc quốc tế vô sản ủng hộ và viện trợ lẫn nhau. Trái lại, các ngươi đã chà đạp các nước khác, làm cho các nước đó phải phụ thuộc và nương tựa vào các ngươi. Cái "thống nhất" mà các ngươi nêu ra, là nhằm "thống nhất" chính trị, kinh tế và quân sự của nước khác vào các ngươi. Cái "không thể tách rời" mà các ngươi nêu ra, là không cho phép các nước khác thoát khỏi sự khống chế và nô dịch của các ngươi. Việc đó há chẳng phải là đã trắng trợn bắt nhân dân nước khác làm nô lệ cho các ngươi hay sao?

Bốn là, "thuyết phân công quốc tế". Bọn Bơ-rê-giơ-nép đã phát triển mạnh luận điệu hoang đường đó mà Khơ-rút-sốp đã rùm beng từ lâu, như chúng tôi đã nhắc ở trên, chúng không những thi hành cái gọi là "phân công quốc tế" tại một số nước Đông Âu và Mông-cổ, mà còn mở rộng tới

các nước Á, Phi, Mỹ la-tinh. Chúng nói: Các nước Á, Phi, Mỹ la-tinh chỉ có "hợp tác" với bọn xét lại Liên-xô, mới có thể "xây dựng được nền kinh tế dân tộc độc lập".(41) "Với Liên-xô, thì sự hợp tác đó còn có thể tạo thêm nhiều khả năng nhằm lợi dụng một cách rộng rãi hơn nữa tính hơn hẳn của sự phân công quốc tế. Ta có thể mua ở những nước đó ngày càng nhiều bông, lông cừu, da, tinh quặng kim loại có màu, dầu thực vật, hoa quả, cà-phê, ca-cao, chè cùng những nguyên liệu và thành phẩm khác, là những mặt hàng lâu đời của các nước này."(42)

Tuyệt thay cái "mặt hàng lâu đời"!

Đáng tiếc là cái đơn hàng trên đây vẫn chưa đầy đủ, còn phải thêm vào đó dầu lửa, cao-su, thịt, rau tươi, gạo, đay, đường mía v.v.

Theo một dúm đầu sỏ xét lại Liên-xô, thì dường như số phận của nhân dân các nước Á, Phi, Mỹ la-tinh là phải đời đời cung cấp

cho chúng những cái gọi là "mặt hàng lâu đời". Đó là thứ "lý thuyết" gì vậy? Từ lâu, bọn thực dân và đế quốc đã rêu rao phải quy định cho từng nước sản xuất những thứ gì theo điều kiện thiên nhiên của từng nước, buộc các nước Á, Phi, Mỹ la-tinh trở thành nơi sản xuất nguyên liệu, giữ mãi tình trạng lạc hậu, để cho các nước công nghiệp tư bản có thể bóc lột theo lối thực dân một cách dễ dàng và tàn khốc nhất. Chính tập đoàn xét lại Liên-xô đã kế thừa chính sách thực dân trên đây của bọn đế quốc. "Thuyết phân công quốc tế" của chúng, cũng có nghĩa là "Liên-xô: công nghiệp, Á, Phi, Mỹ la-tinh: nông nghiệp" hoặc là "Liên-xô: công nghiệp, Á, Phi, Mỹ la-tinh: nhà máy gia công phụ thuộc".

Giữa những nước xã hội chủ nghĩa chân chính và các nước Á, Phi, Mỹ la-tinh trao đổi với nhau những thứ cần thiết và viện trợ lẫn nhau trên cơ sở bình đẳng cùng

có lợi là nhằm đẩy mạnh việc phát triển nền kinh tế dân tộc độc lập tự chủ ở các nước đó. Còn "thuyết phân công quốc tế" mà một dúm đầu sỏ xét lại Liên-xô tuyên truyền thì hoàn toàn nhằm thâm nhập, khống chế và cướp đoạt các nước Á, Phi, Mỹ la-tinh, mở rộng phạm vi thế lực của chúng, tròng vào các nước đó cái gông xiềng mới của bọn thực dân xét lại Liên-xô.

Năm là, "thuyết liên quan về quyền lợi". Bọn Bơ-rê-giơ-nép rêu rao rằng: "Liên-xô có mối liên hệ quốc tế phát triển rộng rãi của một nước lớn thế giới, đối với những sự việc dính líu tới nền an ninh của ta hay của bạn ta, thì dù ở rất xa về địa lý, chúng ta cũng không thể có thái độ tiêu cực".(43) Chúng còn công nhiên gào thét: "Hạm đội Liên-xô" phải "đi khắp tất cả những nơi mà quyền lợi an ninh nước ta cần tới"!(44)

Chẳng lẽ vì là một nước lớn, thì có thể coi các nơi trên thế giới đều là vùng có quyền lợi của mình, vươn cánh tay bành trướng ra khắp toàn cầu hay sao? Chẳng lẽ chỉ vì có mối liên hệ quốc tế rộng rãi, thì có thể cho tàu chiến của mình tới uy hiếp và xâm lược ở khắp các nơi hay sao? Cái gọi là "thuyết liên quan về quyền lợi", là luận điệu điển hình của chính sách xâm lược thế giới của bọn đế quốc. Năm xưa, bọn sa hoàng cũ bành trướng ra nước ngoài, cũng trương lá cờ "vì quyền lợi nước Nga". Đế quốc Mỹ cũng luôn luôn hò hét: Mỹ không những "có trách nhiệm trước nền an ninh của mình, mà còn có trách nhiệm trước nền an ninh của tất cả các nước tự do", Mỹ phải "gìn giữ tự do ở tất cả những nơi cần thiết".(45) Luận điệu của bọn xét lại Liên-xô sao mà giống với luận điệu của sa hoàng cũ và đế quốc Mỹ như thế!

Bị phá sản từ lâu về tư tưởng, lý luận cũng như về chính trị, tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô hoàn toàn không tìm được món hàng gì ra hồn cả, chúng chỉ nhặt nhạnh những rác rưởi của chủ nghĩa đế quốc, chắp đầu vá đuôi đưa ra cái gọi là "chủ nghĩa Bơ-rê-giơ-nép". Cái "chủ nghĩa Bơ-rê-giơ-nép" đó, là chủ nghĩa đế quốc mang nhãn hiệu "chủ nghĩa xã hội", là chủ nghĩa bá quyền chính cống, là chủ nghĩa thực dân mới trắng trợn.

VI. GIẤC MỘNG ĐẾ QUỐC LỚN CỦA BỌN XÉT LẠI LIÊN-XÔ

Cách đây một trăm năm, khi vạch trần chính sách xâm lược của nước Nga sa hoàng, Mác đã nêu rõ: **"Phương pháp, sách lược và thủ đoạn của nó có thể thay đổi, song mục đích chính**

của chính sách đó tức quyền làm bá chủ thế giới thì không thay đổi."(46)

Sa hoàng Ni-cô-lay I đã la ó ngông cuồng rằng: "Quốc kỳ nước Nga dù kéo lên ở đâu cũng không nên hạ xuống."(47) Nhiều tên sa hoàng đều từng ôm ấp giấc mộng — như Ăng-ghen đã nói—xây dựng "đế quốc Sla-vơ" rộng lớn từ sông En-bơ đến Trung-quốc, từ biển A-đơ-ri-a-tích đến Bắc-băng-dương. Thậm chí chúng còn muốn mở rộng bản đồ của đế quốc lớn đó tới Ấn-độ và Ha-oai. Để đạt tới mục đích ấy, chúng **"có bao nhiêu mánh khóe thì làm ra bấy nhiêu điều táng tận lương tâm".**(48)

Sa hoàng mới xét lại Liên-xô đã hoàn toàn kế tục truyền thống bành trướng của sa hoàng cũ, trên mặt chúng hằn sâu dấu vết triều đại Rô-ma-nốp. Chúng đang nuôi lại giấc mộng xưa mà sa hoàng cũ chưa thực hiện được, thậm chí dã tâm xâm lược của chúng còn lớn hơn sa hoàng

cũ rất nhiều. Bọn xét lại Liên-xô biến một số nước Đông Âu và Mông-cổ thành thuộc địa và nước phụ thuộc của chúng. Chúng còn toan xâm chiếm nhiều đất đai nữa của Trung-quốc, công nhiên cóp lại chính sách đối với Trung-quốc của sa hoàng cũ, rêu rao rằng đường biên giới phía bắc Trung-quốc "được đánh dấu bằng dãy Trường-thành".(49) Chúng thọc tay vào Đông Nam Á, Trung Đông, châu Phi cho tới châu Mỹ la-tinh, đưa hạm đội đến Địa-trung-hải, Ấn-độ-dương, Thái-bình-dương, Đại-tây-dương, mưu toan xây dựng một nước đế quốc lớn xét lại Liên-xô vắt ngang các châu: Âu, Á, Phi, Mỹ la-tinh.

"Đế quốc Sla-vơ" của sa hoàng cũ đã tan như bọt xà phòng từ lâu, bản thân ách thống trị của sa hoàng ngay từ năm 1917 đã bị tiêu diệt trong cuộc cách mạng tháng Mười vĩ đại do Lê-nin lãnh đạo, ách thống trị của sa hoàng cũ đã đi đời

nhà ma. Ngày nay, trong thời đại chủ nghĩa đế quốc đang đi tới sụp đổ toàn diện, sa hoàng mới toan lập lại một nước đại đế quốc càng lớn hơn để làm bá chủ toàn thể giới thì cũng chỉ là một giấc mộng mà thôi.

Sta-lin từng nói: **"Lê-nin gọi chủ nghĩa đế quốc là «chủ nghĩa tư bản giãy chết». Vì sao? Vì chủ nghĩa đế quốc đẩy các mâu thuẫn của chủ nghĩa tư bản đến tột mực, đến hạn độ cùng cực, mà vượt qua đó thì cách mạng bắt đầu nổ ra."**(50)

Bọn xét lại Liên-xô đã trượt theo con đường cũ của chủ nghĩa đế quốc, thì tất nhiên chúng bị quy luật của chủ nghĩa đế quốc chi phối, bị các mâu thuẫn sẵn có của chủ nghĩa đế quốc xô đẩy.

Đồng chí Mao Trạch-Đông nêu rõ: **"Mỹ là con hổ giấy, các bạn đừng tin nó, chọc một cái là nó toạc ngay.**

Liên-xô xét lại cũng là con hổ giấy."(51)

Bọn đế quốc xét lại Liên-xô điên cuồng tiến hành xâm lược và bành trướng, nhất định sẽ đi tới mặt trái ngược, tạo điều kiện cho chúng sụp đổ. Bọn xét lại Liên-xô coi các nước trong cái gọi là "khối cộng đồng xã hội chủ nghĩa" là lãnh địa của chúng, song chúng quyết không thể đặt mãi nhân dân các nước đó dưới ách thống trị thực dân, cũng không tài nào xoa dịu được những mâu thuẫn giữa chúng với các nước đó. Đông Âu ngày nay giống hệt một thùng thuốc nổ, thế nào cũng có ngày nổ tung. Bọn xét lại Liên-xô đưa xe tăng tới Pra-ha tuyệt đối không chứng tỏ đế quốc xã hội xét lại Liên-xô lớn mạnh, mà lại chính là triệu chứng bắt đầu tan rã của đế quốc thực dân xét lại Liên-xô. Đế quốc xã hội xét lại Liên-xô đã sa lầy trong vũng bùn Tiệp-khắc, không sao rút chân ra được.

Hành động bành trướng và cướp đoạt của bọn xét lại Liên-xô đối với vùng Á, Phi, Mỹ la-tinh đã đẩy chúng vào chỗ đối lập với nhân dân vùng này. Do phạm vi bành trướng và xâm lược quá rộng như vậy, khiến chúng phải gánh một gánh nặng và mắc phải bệnh phù khắp người. Ngay đến báo chí của đế quốc Mỹ cũng nói: "Chúng ta phát hiện người Nga cũng phạm sai lầm lớn như chúng ta, mặc dù sai lầm đó không lớn hơn chúng ta."(52)

Đế quốc xã hội xét lại Liên-xô gia nhập hàng ngũ đế quốc quốc tế, làm cho mâu thuẫn giữa các nước đế quốc càng trở nên gay gắt. Bọn chúng đã tranh giành nhau quyết liệt để bành trướng phạm vi thế lực của mình. Trong vòng vây dầy đặc của nhân dân thế giới, cuộc đấm đá nhau giữa đế quốc xã hội và đế quốc chỉ đẩy mạnh hơn nữa quá trình toàn bộ chủ nghĩa đế quốc lao xuống hố diệt vong mà thôi.

Ách thống trị trong nước của đế quốc xã hội xét lại Liên-xô cũng xây dựng trên miệng núi lửa. Trong thời kỳ phản động Stô-li-pin, Lê-nin từng viết: cuộc đấu tranh của giai cấp công nhân Nga **"có thể phát triển nhanh, cũng có thể phát triển chậm", "nhưng dù sao đi nữa, nó cũng đang đi tới cách mạng".**(53) Ngày nay, ở Liên-xô, sự xung đột và đối kháng giữa giai cấp tư sản lũng đoạn quan liêu kiểu mới với giai cấp vô sản, nông dân lao động và trí thức cách mạng ở vào địa vị bị nô dịch đang ngày càng trở nên gay gắt. Sự phát triển của đấu tranh giai cấp không tùy thuộc vào ý muốn của con người, chẳng chóng thì chầy thế nào cũng dẫn tới cách mạng.

Liên-xô vốn là một nước Liên bang xã hội chủ nghĩa gồm nhiều dân tộc. Chỉ có trong điều kiện xã hội chủ nghĩa, trên cơ sở bình đẳng và tự nguyện, một nước

Liên bang gồm nhiều dân tộc như vậy mới có thể lập nên, củng cố và phát triển được. Đúng như Sta-lin nêu ra: Liên-xô "**đã nhìn thấy những kinh nghiệm thất bại của các quốc gia nhiều dân tộc trong thế giới tư sản và kinh nghiệm thất bại của đế quốc Áo—Hung cũ**". Song nhà nước xô-viết nhiều dân tộc "**vượt được tất cả mọi thử thách**", bởi vì chế độ xã hội chủ nghĩa "**đã xây dựng được mối quan hệ hợp tác anh em chân chính giữa các dân tộc trong một quốc gia Liên bang thống nhất**".(54) Giờ đây, tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô đã lật đổ chế độ xã hội chủ nghĩa, thi hành chuyên chính tư sản, lấy áp bức dân tộc thay cho bình đẳng dân tộc, lấy ngón "cá lớn nuốt cá bé" của giai cấp tư sản thay cho tình hữu ái tương trợ giữa các dân tộc. Cơ sở giai cấp vô sản và cơ sở xã hội chủ nghĩa của Liên bang trước kia đã bị phá

bỏ, thế thì cái gọi là "Liên bang" lớn gồm nhiều dân tộc dưới ách thống trị của giai cấp tư sản kiểu mới đó tránh sao khỏi nguy cơ nhất định có ngày bị tan rã như đế quốc Áo — Hung trước kia?

Để thoát khỏi tình cảnh tuyệt vọng khốn quẫn cả trong lẫn ngoài, cũng như đế quốc Mỹ, đế quốc xã hội xét lại Liên-xô đã ra sức tiến hành lòe bịp tên lửa hạt nhân, trông mong ở phiêu lưu quân sự và gây chiến tranh xâm lược quy mô. Thế nhưng chiến tranh có thể giúp đế quốc và đế quốc xã hội thoát khỏi tình cảnh tuyệt vọng được không? Không, hơn nữa còn ngược hẳn lại. Lịch sử đã chứng minh hùng hồn rằng, chiến tranh chẳng những không thể cứu vãn chủ nghĩa đế quốc thoát khỏi số phận hấp hối mà chỉ có thể đẩy mau chúng tới chỗ diệt vong.

Mao Chủ tịch nêu rõ: **"Về vấn đề đại chiến thế giới, chẳng qua chỉ có hai khả năng: một là chiến tranh**

dẫn đến cách mạng, hai là cách mạng ngăn chặn chiến tranh."(55)

Mao Chủ tịch còn nêu rõ: **"Nhân dân toàn thế giới hãy đoàn kết lại, chống mọi cuộc chiến tranh xâm lược do bất cứ đế quốc nào hay đế quốc xã hội gây ra, đặc biệt là phải chống chiến tranh xâm lược bằng bom nguyên tử! Nếu nổ ra loại chiến tranh đó thì nhân dân toàn thế giới phải lấy chiến tranh cách mạng tiêu diệt chiến tranh xâm lược, và phải chuẩn bị ngay từ bây giờ!"**(56)

Dựa theo tình hình quốc tế hiện nay, chỉ thị vĩ đại đó của Mao Chủ tịch đã vạch rõ phương hướng đấu tranh cho giai cấp vô sản và nhân dân cách mạng toàn thế giới. Nhân dân toàn thế giới nhất định phải hết sức mài sắc tinh thần cảnh giác, làm tốt mọi công tác chuẩn bị, sẵn sàng và kiên quyết giáng những đòn hủy diệt vào bọn xâm lược dám cả gan gây ra chiến tranh!

Mấy năm gần đây, kẻ tục những thủ đoạn cũ của sa hoàng năm xưa, tập đoàn phản bội xét lại Liên-xô đang nửa úp nửa mở ủng hộ và nhào nặn cái gọi là "phong trào chủ nghĩa đại Sla-vơ", tuyên truyền cái gọi là "sự thiêng liêng của tinh thần dân tộc Nga", hòng đầu độc quần chúng lao động và thế hệ trẻ Liên-xô bằng trào lưu tư tưởng phản động đó, dụ dỗ nhân dân Liên-xô làm công cụ cho chính sách xâm lược và gây chiến của một dúm đầu sỏ xét lại Liên-xô. Chúng ta thiết tha nhắc nhở nhân dân Liên-xô anh em muôn vàn chớ có mắc lừa cái "chủ nghĩa đại Sla-vơ" ấy.

"Chủ nghĩa đại Sla-vơ" là cái gì?

Khi vạch mặt sa hoàng cũ, Mác và Ăng-ghen đã nêu ra một cách sắc bén rằng: **"Chủ nghĩa đại Sla-vơ là phát minh của nội các Xanh Pê-téc-bua".**(57) Ăng-ghen nói: sa hoàng cũ dùng thủ đoạn lừa bịp đó để chuẩn bị chiến tranh, **"coi nó là tia hy vọng cuối cùng để**

cứu vãn chế độ sa hoàng và thế lực phản động Nga". Vì vậy, "chủ nghĩa đại Sla-vơ là kẻ thù hung ác nhất của chúng ta và của người Nga."(58)

"Chủ nghĩa đại Sla-vơ" của sa hoàng mới xét lại Liên-xô cũng như luận điệu "người A-ri-an trên hết" của Hít-le, đều là chủ nghĩa chủng tộc hết sức phản động. Chúng tuyên truyền tư tưởng phản động đó chỉ nhằm phục vụ cho hành động bành trướng ra ngoài của một dúm thống trị phản động trong cái mà chúng gọi là "dân tộc ưu tú", còn đối với đông đảo nhân dân thì đó chỉ có nghĩa là tai họa rất lớn.

Lê-nin từng nêu rõ: **"Sự áp bức «người khác giống» là một cái đòn sóc nhọn hai đầu. Một đầu nó đâm vào «người khác giống», một đầu lại đâm vào dân tộc Nga."**(59) Hiện nay, một dúm đầu sỏ xét lại Liên-xô đang nấp sau tấm màn khói gọi là "chủ nghĩa đại Sla-vơ" để một mặt ráo riết chuẩn bị chiến tranh

xâm lược, mặt khác ráo riết tấn công vào nhân dân Liên-xô kể cả dân tộc Nga.

Lợi ích của giai cấp vô sản và đông đảo nhân dân Liên-xô hoàn toàn đối lập với sa hoàng mới xét lại Liên-xô, và nhất trí với lợi ích của nhân dân cách mạng toàn thể giới. Nếu sa hoàng mới xét lại Liên-xô gây ra chiến tranh xâm lược quy mô, thì theo nguyên tắc của Lê-nin đối xử với chiến tranh đế quốc xâm lược, giai cấp vô sản và nhân dân cách mạng Liên-xô quyết không chịu phục vụ cho bọn đế quốc xã hội xét lại Liên-xô trong cuộc chiến tranh phi nghĩa do chúng gây ra. Họ sẽ kế tục sự nghiệp của những người con anh hùng của cách mạng tháng Mười vĩ đại, phấn đấu nhằm lật đổ sa hoàng mới, xây dựng lại nền chuyên chính vô sản.

Cách đây hai trăm năm, trong khi tâng bốc "chiến công" xâm lược của sa hoàng Yê-cát-tơ-riṇ-na II, một nhà thơ Nga có câu: "Tiến lên! Cả thế giới sẽ là của

Người".(60) Giờ đây, sa hoàng mới xét lại Liên-xô đã cưỡi con ngựa của sa hoàng cũ "Tiến lên". Chúng mê mẩn cả đầu óc, phi rượt lung tung, không ghìm lại được và quên bẵng rằng chính tổ tiên chúng đã từ trên lưng con ngựa này ngã lăn xuống, kết liễu đế quốc Nga của triều đại Rô-ma-nốp. Số phận của sa hoàng mới chắc chắn không hơn gì sa hoàng cũ, chúng nhất định cũng sẽ từ trên lưng ngựa ngã lăn xuống, tan xương nát thịt.

VII. NHÂN DÂN TOÀN THẾ GIỚI ĐOÀN KẾT LẠI, ĐẤU TRANH ĐỂ ĐÁNH ĐỔ ĐẾ QUỐC MỸ, BỌN XÉT LẠI LIÊN-XÔ VÀ BỌN PHẢN ĐỘNG CÁC NƯỚC

Đồng chí Mao Trạch-Đông nêu rõ: **"Liên-xô là một nước xã hội chủ nghĩa đầu tiên, Đảng cộng sản Liên-**

xô là đảng do Lê-nin sáng lập. Mặc dù hiện nay quyền lãnh đạo của Đảng và Nhà nước Liên-xô đã bị bọn xét lại tiếm đoạt, song, tôi khuyên các đồng chí hãy vững lòng tin tưởng, đông đảo nhân dân, đông đảo đảng viên và cán bộ Liên-xô đều tốt và muốn làm cách mạng, ách thống trị của bọn xét lại sẽ không còn bao lâu nữa."(61)

Nhân dân Trung-quốc có mối tình nồng thắm với nhân dân Liên-xô. Trong cuộc cách mạng tháng Mười vĩ đại do Lê-nin lãnh đạo, những người lao động Trung-quốc ở Nga lúc bấy giờ đã kề vai chiến đấu với giai cấp vô sản Nga. Trong cuộc đấu tranh cách mạng lâu dài, nhân dân hai nước chúng ta đã ủng hộ lẫn nhau, viện trợ cho nhau, xây đắp nên tình bạn thắm thiết. Một dúm đầu sỏ xét lại Liên-xô gây chia rẽ và phá hoại một cách điên rồ mối quan hệ giữa nhân dân hai

nước Trung-quốc và Liên-xô, rút cuộc chỉ có thể là vác đá ghè chân mình.

Nhân dân Liên-xô là nhân dân vĩ đại đã được Lê-nin và Sta-lin dạy bảo, sẵn có truyền thống cách mạng vẻ vang, quyết không để cho bọn sa hoàng mới cưỡi mãi trên cổ mình. Tuy những thành quả của cách mạng tháng Mười đã bị bọn phản bội xét lại Liên-xô làm tiêu tan, nhưng, những nguyên tắc của cách mạng tháng Mười sẽ sống mãi. Dưới ngọn cờ vĩ đại của Chủ nghĩa Lê-nin, dòng thác cách mạng nhân dân nhất định sẽ phá tan lớp băng thống trị của chủ nghĩa xét lại, mùa xuân xã hội chủ nghĩa nhất định sẽ trở lại trên đất nước Liên-xô!

Đồng chí Mao Trạch-Đông nêu rõ: **"Dù ở Trung-quốc hay ở các nước trên thế giới, nói chung, trên 90% số người thế nào cũng sẽ ủng hộ Chủ nghĩa Mác—Lê-nin. Trước sự lừa bịp của đảng xã hội dân chủ, của chủ**

nghĩa xét lại, của chủ nghĩa đế quốc và của bọn phản động các nước, hiện nay, trên thế giới vẫn còn nhiều người chưa giác ngộ. Song, những người ấy nhất định sẽ giác ngộ dần, và sẽ ủng hộ Chủ nghĩa Mác—Lê-nin. Không có gì chống lại nổi chân lý Chủ nghĩa Mác—Lê-nin. Quần chúng nhân dân thế nào cũng muốn làm cách mạng. Cách mạng thế giới thế nào cũng sẽ thắng."(62)

Nhân dịp kỷ niệm lần thứ 100 ngày sinh Lê-nin vĩ đại, chúng ta phấn khởi thấy rằng, dưới sự chỉ dẫn của Chủ nghĩa Mác—Chủ nghĩa Lê-nin—Tư tưởng Mao Trạch-Đông, sự nghiệp cách mạng của giai cấp vô sản thế giới đang liên tiếp giành được thắng lợi. Lực lượng của Chủ nghĩa Mác—Lê-nin chân chính trên toàn thế giới ngày càng lớn mạnh. Cuộc đấu tranh giành giải phóng của các dân tộc và nhân dân bị áp bức đang phát triển

sôi nổi. Tất cả các nước và nhân dân bị đế quốc Mỹ và bọn xét lại Liên-xô xâm lược, kiểm soát, can thiệp và hiếp đáp đang kết thành mặt trận thống nhất rộng rãi nhất. Một thời kỳ lịch sử mới chống đế quốc Mỹ, chống bọn xét lại Liên-xô đã bắt đầu. Hồi chuông báo tử của chủ nghĩa đế quốc và chủ nghĩa đế quốc xã hội đã vang rền.

Chủ nghĩa Mác—Chủ nghĩa Lê-nin—Tư tưởng Mao Trạch-Đông vô địch là vũ khí lớn mạnh của giai cấp vô sản để nhận thức thế giới và cải tạo thế giới, là vũ khí lớn mạnh thúc đẩy lịch sử tiến lên. Một khi đã kết hợp với hàng trăm triệu quần chúng cách mạng, kết hợp với thực tiễn cụ thể của cuộc cách mạng nhân dân các nước, Chủ nghĩa Mác—Chủ nghĩa Lê-nin—Tư tưởng Mao Trạch-Đông nhất định sẽ phát huy uy lực cách mạng vô cùng tận, đập tan tành cả thế giới cũ!

Chủ nghĩa Mác vĩ đại muôn năm!

Chủ nghĩa Lê-nin vĩ đại muôn năm!

Tư tưởng Mao Trạch-Đông vĩ đại muôn năm!

CHÚ THÍCH

(1) Sta-lin: *Nguyên lý của Chủ nghĩa Lê-nin. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 6, tr. 63.

(2) Lê-nin: *Cương lĩnh quân sự của cách mạng vô sản. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 23, tr. 75.

(3) Mao Trạch-Đông: *Bàn về chuyên chính dân chủ nhân dân. Tuyển tập,* bản Trung văn, tập IV, tr. 1476, 1475.

(4) Lời phát biểu của Mao Chủ tịch ngày 17-4-1957.

(5) Lê-nin: *Chủ nghĩa đế quốc và sự phân liệt trong phong trào chủ nghĩa xã hội. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 23, tr. 117.

(6) Lê-nin: *Nhà nước và cách mạng. Tuyển tập,* bản Trung văn, quyển 3, tr. 179.

(7) Lê-nin: *Nhà nước và cách mạng. Tuyển tập,* bản Trung văn, quyển 3, tr. 184.

(8) Lê-nin: *Cách mạng xã hội chủ nghĩa và quyền dân tộc tự quyết. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 22, tr. 138.

(9) Lê-nin: *Cách mạng vô sản và tên phản bội Cau-sky. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 28, tr. 235.

(10) Lê-nin: *Nhà nước và cách mạng. Tuyển tập,* bản Trung văn, quyển 3, tr. 192.

(11) Bài nói chuyện của Mao Chủ tịch tại Hội nghị toàn thể lần thứ 2 của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 8. Ngày 15-11-1956.

(12) Những bài nói chuyện của Mao Chủ tịch tại Hội nghị công tác Trung ương họp tại Bắc-đới-hà tháng 8 năm 1962 và Hội nghị toàn thể lần thứ 10 của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc khóa 8, họp hồi tháng 9 năm 1962.

(13) *Thông tri* của Ban chấp hành trung ương Đảng cộng sản Trung-quốc. Ngày 16-5-1966.

(14) Lời phát biểu của Mao Chủ tịch tháng 8 năm 1964.

(15) Lời phát biểu của Mao Chủ tịch ngày 11-5-1964.

(16) *Cương lĩnh Đảng cộng sản Liên-xô.* Thông qua trong đại hội Đảng lần thứ 22 của bọn xét lại Liên-xô.

(17) *Luận cương kỷ niệm lần thứ 100 ngày sinh Lê-nin* của bọn xét lại Liên-xô.

(18) Báo *Sự thật* ngày 5-3-1970 của bọn xét lại Liên-xô.

(19) Lê-nin: *Chủ nghĩa xã hội và chiến tranh. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 21, tr. 285.

(20) Lê-nin: *Diễn văn đọc tại Đại hội 1 của hải quân Nga. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 26, tr. 322.

(21) Lê-nin: *Giai cấp vô sản cách mạng và quyền dân tộc tự quyết. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 21, tr. 392.

(22) Lê-nin: *Điểm qua tình hình trong nước. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 5, tr. 258.

(23) *Lịch sử Đảng cộng sản (bôn-sê-vích) Liên-xô.* Nhà xuất bản Nhân dân, bản Trung văn, tr. 471.

(24) Lê-nin: *Về nhiệm vụ của Quốc tế thứ ba. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 29, tr. 458.

(25) Lê-nin: *Về lòng tự hào dân tộc của người đại Nga. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 21, tr. 85.

(26) Lê-nin: *Chủ nghĩa đế quốc, giai đoạn tột cùng của chủ nghĩa tư bản. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 22, tr. 293.

(27) Lê-nin: *Chủ nghĩa quân phiệt hiếu chiến và sách lược của Đảng xã hội dân chủ chống chủ nghĩa quân phiệt. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 15, tr. 166.

(28) Lê-nin: *Đại hội lần thứ 8 Đảng cộng sản (bôn-sê-vích) Nga. Toàn tập,* bản Trung-văn, quyển 29, tr. 168.

(29) Báo *Giáo viên* của bọn xét lại Liên-xô. Ngày 5-2-1970.

(30) Bài của Gơ-rê-scô, bộ trưởng bộ quốc phòng của bọn xét lại Liên-xô đăng trên tạp chí *Người cộng sản* của bọn xét lại Liên-xô, số 3 năm 1969.

(31) Tạp chí *Sinh hoạt quốc tế* của bọn xét lại Liên-xô, số 11 năm 1968.

(32) Báo *Sao đỏ* của bọn xét lại Liên-xô. Ngày 14-2-1969.

(33) Xem *Vụ án xét xử tại Niu-ren-bua,* tập 2.

(34) Xem tạp chí *Ngoại giao* Mỹ ra hàng quý, số tháng 10 năm 1957.

(35) Dê-súp: *Luật quốc tế hiện đại.*

(36) Diễn văn của Bơ-rê-giơ-nép đọc tại đại hội Đảng lần thứ 5 của bọn xét lại Ba-lan. Ngày 12-11-1968.

(37) Diễn văn của Ma-du-rốp đọc tại "cuộc mít tinh kỷ niệm" ngày cách mạng tháng Mười ở Mát-xcơ-va. Ngày 6-11-1968.

(38) Lê-nin: *Bản thảo đề cương vấn đề dân tộc và thuộc địa. Tuyển tập,* bản Trung văn, quyển 4, tr. 292.

(39) Báo *Tin tức* của bọn xét lại Liên-xô. Ngày 2-7-1968.

(40) *Văn kiện chính* của cuộc họp mờ ám tổ chức tại Mát-xcơ-va tháng 6 năm 1969.

(41) Tham luận của Bơ-rê-giơ-nép đọc tại cuộc họp mờ ám tổ chức tại Mát-xcơ-va. Ngày 7-6-1969.

(42) Báo cáo của Cô-xư-ghin tại đại hội Đảng lần thứ 23 của bọn xét lại Liên-xô. Ngày 5-4-1966.

(43) Báo cáo của Gơ-rô-mi-cô tại "Hội nghị xô-viết tối cao". Ngày 10-7-1969.

(44) Diễn văn của Go-scốp, tổng tư lệnh hải quân của bọn xét lại Liên-xô, nhân ngày thành lập hải quân Liên-xô, năm 1969.

(45) Những bài phát biểu ngày 3 và ngày 20 tháng 6 năm 1964 của cựu tổng thống Mỹ Giôn-xơn.

(46) Mác: Diễn văn đọc tại buổi mít tinh kỷ niệm cuộc khởi nghĩa Ba-lan tổ chức tại Luân-đôn ngày 22-1-1867. *Mác, Ăng-ghen toàn tập.* Bản Trung văn, quyển 16, tr. 226.

(47) Nê-vên-xcô-y: *Công lao của sĩ quan hải quân Nga tại vùng Viễn Đông Nga,* tr. 124.

(48) Ăng-ghen: *Chính sách đối ngoại của chính phủ Nga sa hoàng. Mác, Ăng-ghen toàn tập.* Bản Trung văn, quyển 22, tr. 17.

(49) *Tuyên bố ngày 13 tháng 6 của chính phủ Liên-xô* năm 1969.

(50) Sta-lin: *Nguyên lý của Chủ nghĩa Lê-nin. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 6, tr. 65.

(51) Lời phát biểu của Mao Chủ tịch ngày 30-1-1964.

(52) *Tin tức Mỹ và thế giới.* Ngày 5-1-1970.

(53) Lê-nin: *Cuộc biểu tình thị uy đã bắt đầu. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 16, tr. 357.

(54) Sta-lin: *Bàn về dự án hiến pháp Liên-xô. Những vấn đề của Chủ nghĩa Lê-nin,* Nhà

xuất bản Nhân dân xuất bản năm 1964, bản Trung văn, tr. 649—650.

(55) Dẫn lại trong bài: *Báo cáo tại Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ 9 của Đảng cộng sản Trung-quốc* của đồng chí Lâm Bưu.

(56) Dẫn lại trong bài *Đón chào niên đại 70 vĩ đại.* Xã luận của *Nhân dân nhật báo,* tạp chí *Cờ đỏ* và *Báo Quân giải phóng* nhân dịp Tết dương lịch năm 1970. Đăng trên *Nhân dân nhật báo* ngày 1-1-1970.

(57) Mác, Ăng-ghen: *Liên minh dân chủ xã hội và Liên đoàn công nhân quốc tế. Mác, Ăng-ghen toàn tập.* Bản Trung văn, quyển 18, tr. 492.

(58) Ăng-ghen: Bức thư gửi Cau-sky ngày 7-2-1882. *Mác, Ăng-ghen bàn về nghệ thuật.* Nhà xuất bản Văn học nhân dân, xuất bản năm 1963, bản Trung văn, quyển 3, tr. 361.

(59) Lê-nin: *Quyền dân tộc bình đẳng. Toàn tập,* bản Trung văn, quyển 20, tr. 233.

(60) De-sa-vin: *Đánh chiếm Vác-xô-vi.*

(61), (62) Lời phát biểu của Mao Chủ tịch tại Hội nghị công tác Trung ương mở rộng. Ngày 30-1-1962.

列宁主义，还是社会帝国主义？

——纪念伟大列寧誕生一百周年

外文出版社出版（北京）
1970年（64开）第一版
编号：（越）3050—2180
00019
3—V—1221Pc

K

VN71.03750